

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De **TABERNAKEL**" verdeeld over 19 avonden

ACHTTIENDE AVOND (deel 18-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: "**Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden**" (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Nu wil ik u op het volgende wijzen: Er bestond in Israël geen verzoening, geen verlossing zonder de Ark. Want alle bloedstorting, die op het Brandofferaltair in de Voorhof plaatsvond, van schuld- en zondoffers en andere offerranden, zouden zonder kracht zijn gebleven en zonder gevolg, als niet dat bloed, dat daar gestort was door de Hogepriester, gebracht werd op de Grote Verzoendag binnen het Heilige der Heiligen en gesprekeld op de Verzoendeksel. Alleen als dat bloed dáár gebracht werd, zodat het voor Gods aangezicht kwam, kon God daaraan Zijn goedkeuring geven.

Zo is ook Jezus, nadat Hij Zichzelf als een smetteloos Offer in de Voorhof (dat is de aarde, dat is Golgotha), als een waarachtig Offerande gebracht had voor God, nu als de waarachtige, eeuwige Hogepriester ingegaan met Zijn eigen bloed, om zo een eeuwige verzoening en verlossing tot stand te brengen.

Wij lezen dit in **Hebr. 9:11-12**. ***“Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf”***.

Toen kon pas de verlossing werkelijk tot stand komen. Daarom ziet u, zonder de Ark geen verzoening en verlossing in het Oude Testament. Het was een afbeelding van Hem: want zonder Jezus, die de Ark is en nu in de Troon van God zit, is er geen verzoening, geen verlossing, maar in Hem hebben wij de verlossing door Zijn dierbaar bloed. Hij is niet alleen onze eeuwige verlossing en verzoening, maar ook de eeuwige en waarachtige Hogepriester en Middelaar.

Wij lezen in **Ex. 25:21-22**, de afschaduwing. ***“Gij zult het verzoendeksel bovenop de ark leggen en in de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. En Ik zal dáár met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal”***.

Er is maar één plaats, in het ganse universum, in de ganse schepping, waar God tot ons spreekt en dat is in Jezus. God spreekt alleen en absoluut alleen dóór Zijn Zoon en komt door Jezus tot ons, en wij alleen door Jezus tot God.

Hij is de enige Middelaar tussen God en mensen, geen Maria, geen paus, geen dominee of wie dan ook. Hij, Jezus is de enige Middelaar tussen God en de mensen. Maar daar spreekt God ook over alles met ons. Wat een heerlijkheid! Zonder de Ark was er ook geen gemeenschap met God, geen heerlijke verbintenis met Hem.

Daarom zegt Paulus ook in **1 Tim 2:5**. ***“Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus”***. Wij zien dus, dat deze Ark iets wonderbaars afschaduwet. Wij hebben daarom in Jezus ook alles ontvangen.

Wij gaan dit verder na, uit het Oude Verbond. U kent die geschiedenis wel, toen de Filistijnen de Ark buit maakten en dat was onder de toelating van God. Immers Israël had zich zo verhard, dat God hen moest overgeven in de handen van zijn vijanden, waarop de Ark weggehaald en naar de heidenen gebracht werd. Ziet u de afschaduwing? Zo ook Jezus. Toen Hij, de waarachtige Ark kwam, heeft Israël Hem verworpen en is ook Hij naar de heidenen gegaan.

Als deze Ark in die afschuwelijke afgodstempel van Dagon wordt gezet, dan valt die grote afgod languit van zijn voetstuk voor de Ark neer. De dwaze Filistijnen zetten die afgod weer op zijn plaats, maar het baatte niet veel, zolang de Ark daar was, want de volgende dag lag Dagon weer languit vóór de Ark en wel zonder kop en zonder handen, zodat hij niets meer kon doen. Dat kon hij toch al niet.

Dit is het beeld van de zondaar, die afgodstempel van Dagon. Want wij allen waren immers zulke gruwelijke afgodstempels, of wij nu heidens of Christelijk grootgebracht zijn, hierbij is geen onderscheid.

Maar is ons hart, ons innerlijk, wat een heidendom is, is dat niet een gruwel? Want er zitten afgoden in en het meest ons eigen *“ik”*, dat op de troon zit, als een verschrikkelijke afgod.

Ook is ons lichaam vaak een zwijnenstal, maar dank, als wij Jezus toe willen laten en Hem een plaats geven in ons hart en leven, dan gaat er wat gebeuren. Dan vallen alle afgoden van hun voetstukken en deze worden allen een kopje kleiner gemaakt en krachteloos.

Waar Jezus op de troon komt, daar gaat de ander er af! En laten wij dan niet zo dwaas zijn, hen er weer op te zetten. De Filistijnen moesten een beslissing nemen, of Dagon, of de Ark, maar niet beide. Zij kozen voor Dagon. Voor wie hebt u gekozen?

Kiest u voor uzelf, voor uw eigen ik, voor uw eigen leven? Laten wij opslaan **Johannes 12:25**. *“Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwig leven”*.

Willen wij Jezus op de troon van ons hart toelaten, dan worden wij bevrijd van alle machten der zonde, die in ons heersen, die dan van hun voetstukken vallen en krachteloos gemaakt worden. Zo wil Jezus op de troon van ons hart zitten.

Hij is die ware Ark, geeft Hem de Ereplaats, die Hem toekomt. Dan wordt u vrijgemaakt van alle machten der duisternis, die in u heersen en dan is Jezus daar! Laten wij zo geheel beslissen voor Jezus! *“Heer, breek alles maar af”*.

Jezus rekent radicaal af met al onze vijanden en ons eigen “ik” is onze grootste vijand, als wij Jezus maar gewillig toelaten en Hem de plaats geven, die Hem toekomt in ons leven. Het is een vrije keus. God dwingt niet. *“Kies heden, wie gij dienen wilt”*.

Als de Ark in Jeruzalem gebracht wordt, trekt David zijn koningsmantel uit en gaat als een nederige dienstknecht, als een slaaf, in een linnen lijfrok springen en dansen voor de Ark uit. Waar de Ark in het Oude Verbond de plaats kreeg, die Hem toekwam en hij de Ereplaats kreeg, ging er een kracht van de Ark uit. Dan gaat de koningsmantel af en verliest de mens zijn eigen waardigheid, zijn eigen fierheid en hoogmoed, prijst God!

Waar Jezus het Centrum gaat worden, gaat onze eigen grootheid volledig weg en wij worden nederig, dan gaan het koningskleed en de profetenmantel af en het voorgangersjasje gaat ook uit en wij worden allen aan elkaar gelijk, want Jezus zegt: *“Gij zijt allen broeders”*.

Dat is de ware Gemeente, *“want één is uw God en één is uw Heer: Jezus Christus. Gij zijt allen broeders onder de broeders”*, Hij moet de plaats krijgen die Hem toekomt, dan gaan wij Zijn heerlijkheid zien.

Dan komt er ook direct bespotting en vervolging voor het volk van God en dan worden wij niet meer geëerd: de vrouw van David verachtte haar eigen man. Maar wat zegt David: *“Voor die Ark zal ik mij nog nederiger betonen en mij nog geringer maken, nog geringer dan de geringste slavin”*, voor die Ark, voor Jezus!

God geve, dat wij dit gaan verstaan! Zo gaat de Heer radicaal afrekenen met al onze vijanden en dat zijn onze hoogmoed, onze zelfverzekering en onze eigen eer en grootheid! Het is de Heer, die alles doet!

Hij rekent ook radicaal af met alle vijanden buiten ons, satan en zijn demonen. **Num. 10:35** zegt en dat is het beeld van Hem, die komen zou: *“Wanneer nu de ark opbrak, zeide Mozes: Sta op, Here, opdat uw vijanden verstrooid worden en uw haters van uw aangezicht wegvluchten”*.

Zo hadden zij ook overwinning door middel van deze Ark op hun uitwendige vijanden. Denk maar aan het geweldig versterkte Jericho, hoe Israël dat heeft ingenomen, niet door wapengeweld of eigen kracht, maar de Ark ging voor hen uit en zeven dagen gingen zij om de stad en toen, op de geloofsjuichingen en geloofsjubel voor de Ark, voor de Heer, viel het bolwerk van de vijand en stortten de muren in.

De Ark is alles! Als wij achter Jezus gaan en Hem de leiding geven en in het geloof juichen, dan zullen alle bolwerken van de vijand vallen, halleluja! Daarom moet Hij ook de plaats in ons leven krijgen, die God wil, dat Hij zal hebben. Hij heeft Hem tot Here en tot de Christus gemaakt en Hem een Naam gegeven, die boven alle namen is, Jezus!

Wij lezen in **1 Sam. 4**, dat de vrouw van Pinechas zwanger was. Toen zij hoorde, dat de Ark buitgemaakt was, haar man, haar zwager eveneens en haar schoonvader Eli omgekomen waren, baarde zij een zoon. Maar in al deze smart en vreugde van de zoon, was zij gebroken, omdat de Ark weg was, de eer van Israël. **Vers 20b en 22** zegt. *“Vrees niet, want gij hebt een zoon gebaard. Doch zij antwoordde niet en sloeg er geen acht op. Zij noemde de jongen Ikabod en zeide: weg is de eer uit Israël – omdat de ark Gods was buitgemaakt en om haar schoonvader en haar man. Zij zeide:*

Weg is de eer uit Israël, want de ark Gods is buitgemaakt”.

Dat bezielde haar. Wij mogen wel eens nadenken over deze Joodse vrouw. Zij had een zoon ter wereld gebracht en het leed dat zij in haar leven had ervaren, was niet gering. Dat alles kwam volkomen op de achtergrond bij dat éne: de Ark is weg en dan is alles weg!

Dat ook wij slechts Jezus op de voorgrond plaatsen en onze eigen eer en leed op de achtergrond. Dus altijd eerst de eer zoeken van Hem, opdat Hij de eerste plaats krijgt in ons hart en leven, in ons gezin en in onze gemeente. Dan zal het er anders gaan uitzien. Het gaat om Hem, om Zijn eer!

Zo zien wij dus al in het Oude Testament afgeschaduwd, hoe de Ark een volkomen overwinning gaf op de inwendige vijand en afgoden, en op de uitwendige vijanden en bolwerken van de vijand.

David geeft de Ark een bijzondere naam in **Ps. 132:7-8**. ***“Laten wij zijn woning binnengaan, laten wij ons nederbuigen voor zijn voetbank. Sta op, Here, naar uw rustplaats, Gij en de ark uwer sterkte”.***

David had ervaren, wat een kracht van de Ark uitging, zodat de vijanden verstrooid werden en de bolwerken van de vijanden ineens stortten. Wij hebben toch in Jezus een wonderbare Verbondsmiddelaar gekregen, een heerlijke Hogepriester, die niet alleen voor ons bidt, maar ons ook aangordt met Zijn kracht.

Wie is uw kracht? Is het eigen kracht? Maar dan leiden wij de nederlaag. David boog zich neer, dat wil zeggen hij vernederde zich en werd niets voor Hem en zo werd hij aangedaan met kracht van Hem!

Zoals Paulus het zegt in **Fil. 4:13** en dat is het geheim van het overwinnend leven. ***“Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft”.*** Want Hij is waarachtig de Ark van Gods sterkte.

Hij gordt ons aan met kracht van omhoog. Hij is het, die voor ons strijden zal en wij zullen stil zijn. Wij zullen Hem slechts de plaats geven in ons hart en leven, die Hem toekomt. Dan is Hij het in u en door u, prijst Zijn Naam! Hij is de Doper met de Heilige Geest en Hij vervult ons met de kracht van de Geest.

Wij gaan terug naar **Num. 10:33**. ***“Toen braken zij op van de berg des Heren en trokken drie dagreizen ver, terwijl de ark van het verbond des Heren vóór hen uit optrok, drie dagreizen ver, om voor hen een rustplaats te zoeken”.***

Het was de Ark, die Israël door de woestijn leidde. Het was de Ark, die hun de weg voorging; zij moesten volgen. Het was de Ark, die voor hen een rustplaats opzocht, want zij gingen van rustplaats tot rustplaats, totdat zij tenslotte in het land der ruste zouden komen. Het was de Ark, die hun Leidsman was, die ook tijdens de woestijnreis steeds voor pleisterplaatsen zorgde, zodat het niet te zwaar werd.

Het is Jezus, die wij in de Ark afgeschaduwd zien, die de waarachtige Verzoening is en de waarachtige Hogepriester, Die voor ons strijdt en al onze vijanden voor ons overwonnen heeft en Die ons ook dagelijks wil leiden in dit leven, in de woestijnreis van alle dag.

Ik wil u nog op iets wijzen. Al ging de Ark voor Israël uit, al moesten zij allen de Ark volgen en het oog er op gericht houden, zij zagen de Ark niet, zoals hij er in werkelijkheid uitzag. Als zij optrokken, moest het Voorhangsel afgenomen worden en over de Ark gelegd worden, zodat het Voorhangsel de Ark aan het oog onttrok.

In Num. 4:5 lezen wij: ***“Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aäron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen, en daarmee de ark der getuigenis bedekken”.***

Wel waren zij bij de Ark, maar die was bedekt door het Voorhangsel (Zijn vlees, dat gescheurd is geworden op Golgotha's kruis). Wij hebben Hem niet gezien, zoals Hij in werkelijkheid is. Toen Jezus onder ons als mens verkeerde, was Zijn heerlijkheid verborgen in dat vleselijke lichaam. Dat was Zijn bedekking. Hij zag er aan de buitenkant uit als een gewoon mens. Men kon niet zien, dat in die Mens al de heerlijkheid Gods was.

Aan de Ark zaten draagstokken, die er nooit uitgenomen mochten worden en deze draagstokken staken uit, die werden wel gezien. Dit betekent, dat Hij, die nog verborgen is naar Zijn wezen, toch onder ons is en met ons gaat door deze wereld. **Mat. 28:20**. ***“En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld”.***

Vooraf de priesters moesten zorgen, dat het volk Hem zag en schouwde, zoals Hij is, om ons te leiden alle dagen. Zo ging de Ark hen voor, de hele woestijnreis, totdat zij aan het eind van de reis kwamen en zij het beloofde land ingingen.

Wij lezen in Jozua 3:15-16. “dat, zodra de dragers van de ark aankwamen bij de Jordaan en de voeten der priesters, die de ark droegen, aan de oever in het water gedompeld waren – de Jordaan nu was geheel buiten zijn oevers getreden gedurende de ganse oogsttijd – het water, dat van boven afkwam, bleef staan; het rees op als een dam, zeer ver weg bij Adam, de stad, die bezijden Saretan ligt, terwijl het water dat afvloeide naar de zee der Vlake, de Zoutzee, volkomen werd afgesneden. Toen trok het volk over, tegenover Jericho”.

Het volk moest na de woestijnreis ingaan in het beloofde land. Maar er was nog een scheiding tussen hen en het beloofde land. De Jordaan, die in die tijd overvol met water was. Wat gaat er nu gebeuren? Het is weer de Ark, die voorgaat. Zo gauw de priesters, die de Ark droegen, hun voeten in het water van de Jordaan zetten, werden de wateren afgesneden en stonden als een muur. De volle Jordaan werd doorbroken en de Ark bleef er middenin staan, zodat het hele volk er door kon trekken en uit het woestijnleven kon overgaan naar het leven in het beloofde land.

De Jordaan is het beeld van de doodsrivier, zij liep uit in de vlakte, de Zoutzee, waar een eeuwig verderf was, waar de steden Sodom en Gomorra gelegen hadden, die onder de toorn van God gekomen waren, omdat de maat vol was. De Zoutzee is het beeld van de eeuwige dood, maar deze doods macht is doorbroken geworden door de Ark, Jezus. Hij heeft de dood overwonnen! Hij heeft de machthebber van de dood, de duivel, onttroond. Hij is nu het Leven en de Opstanding.

Lezen Joh. 11:25-26. “Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat”?

Hij, die ons reeds hier het eeuwige Leven geeft, brengt Zijn volk ook in het beloofde land. Maar dit sterfelijke lichaam is nog de belemmering, zoals ook Israël nog een belemmering had, de Jordaan. Maar als Jezus komt op de wolken des hemels voor Zijn Gemeente, om haar in te brengen in het beloofde Land, in het Vaderhuis met de vele woningen, waar hij nu onze plaats aan het bereiden is, dan wordt ook voor ons dit sterfelijke, vergankelijke lichaam veranderd in een onsterfelijk en onvergankelijk lichaam.

Wij zullen een lichaam krijgen aan Hem gelijkvormig, een verheerlijkt opstandingslichaam, dat niet sterven kan, want Jezus is Overwinnaar!

Jozua 3:15 zegt. “dat, zodra de dragers van de ark aankwamen bij de Jordaan en de voeten priesters, die de ark droegen, aan de oever in het water gedompeld waren – de Jordaan nu was geheel buiten zijn oevers getreden gedurende de ganse oogsttijd”. Dus, wanneer zal dat gebeuren?

Als de oogsttijd aangebroken is. Nog is de Heer Zijn oogst aan het klaarmaken, en is de hele oogst nog niet rijp. Maar als zij gerijpt is, komt Hij eerst Zijn eerstelingen binnenhalen, want de oogst is nooit op één dag klaar. Er is een vóór oogst en een na oogst. De vooroogst is vóór de Grote Verdrukking en voordat de antichrist zich openbaart. De na oogst is tijdens de Grote Verdrukking en na de Grote Verdrukking. De vooroogst is de Bruid des Lams, die als eerste binnegaat: de Gemeente, die Zijn Lichaam is.

De Jordaan was buiten zijn oevers getreden. Is het dodenrijk vandaag niet vol en wordt het niet elke dag voller? Het is de oogsttijd! Rampen gaan over de hele wereld en zij worden steeds groter, want Jezus komt spoedig! En temidden van al dit ontzettende gebeuren in de wereld, zal Jezus komen om voor ons de doods Jordaan te doorbreken, want Hij Zelf heeft die al doorbroken.

Jozua 3:4 zegt, dat het volk achter de Ark aan moest, zodat het na het woestijnleven in het verheerlijkte, nieuwe leven kon komen. “Er zij echter tussen u en haar een afstand van ongeveer tweeduizend ellen lengte; komt niet dicht bij haar; opdat gij de weg moogt weten, waarlangs gij gaan zult, want langs die weg zijt gij noch gisteren noch eergisteren getrokken”.

Dat betekent ongeveer 2000 jaar tussen Jezus, die voorging en de Gemeente en die Hem achterna komt.

Er gebeurt nog iets geweldigs. Als dit voorhangsel van ons afvalt, en ons sterfelijke lichaam scheurt en veranderd zal worden, dan zullen wij de Ark zien. Zijn kinderen zullen Hem zien, de

anderen niet. Israël en de volkerenwereld zullen Hem niet eerder zien, dan als Hij terugkomt met Zijn Gemeente hier op aarde, om als Koning en Rechter deze wereld te gaan richten.

Hebr. 9:28 zegt dit duidelijk. *“zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten”.*

Dit is de Gemeente, die een hemelse roeping heeft in tegenstelling tot Israël, dat een aardse roeping heeft.

Daarom staat er in Lev. 16:11-15. *“Dan zal Aäron de stier van zijn eigen zondoffer brengen en verzoening doen voor zich en zijn huis; hij zal de stier van zijn eigen zondoffer slachten. En hij zal een pan vol gloeiende kolen van het altaar voor het aangezicht des Heren nemen en zijn handen vullen met fijngestoten welriekend reukwerk en dat alles brengen binnen het voorhangsel. Dan zal hij het reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht des Heren, zodat de wolk van het reukwerk het verzoendeksel dat op de getuigenis ligt, bedekt, opdat hij niet sterve.*

Dan zal hij een deel van het bloed van de stier nemen en dat met zijn vinger sprenkelen op het verzoendeksel, aan de voorzijde; en vóór het verzoendeksel zal hij zevenmaal dat bloed met zijn vinger sprenkelen. Dan zal hij de bok van het zondoffer, voor het volk bestemd, slachten en zijn bloed naar binnen, achter het voorhangsel brengen, en met dat bloed doen, zoals hij met het bloed van de stier gedaan heeft: hij zal het op het verzoendeksel en vóór het verzoendeksel sprenkelen”.

Israël kreeg toen een nieuwe visie op de Ark, een nieuwe openbaring. Hij, die de Grote Verzoendag ook volkomen vervult, heeft deze tot op de huidige dag voor de helft nog niet vervuld.

De Hogepriester moest namelijk op de Grote Verzoendag tweemaal ingaan met het bloed. De eerste maal voor zichzelf en zijn huis (de priesters), en daarna komt hij uit het Heilige der Heiligen en verenigt zich met zijn huis in het Heiligdom.

Voor de tweede maal gaat de Hogepriester met het bokkenbloed verzoening doen voor het volk van Israël. Dan keert hij terug uit het Heilige der Heiligen, om naar de Voorhof te gaan, waar het volk Israël was vergaderd.

Hetzelfde geschiedt met het bloed van Jezus. Hij is al ingegaan in het Heilige der Heiligen met Zijn bloed voor de verzoening van Zijn Gemeente (Zijn Huis). Maar dan zal Hij Zich eerst verenigen met Zijn Huis en dat gebeurt in het Heiligdom (de Hemelse Gewesten). Voor de tweede maal komt Jezus met Zijn Huis naar de aarde (de Voorhof) om verzoening te doen voor Israël.

Zo wordt alles vervuld, wat geschreven staat. Jezus zegt in **Matt. 5:17-18**. *“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied”.*

Zo hebben wij een heerlijke toekomst en zullen Hem zien, gelijk Hij is en wij zullen ingaan in Zijn heerlijkheid. Wat hebben wij een wonderbare Ark, die ons ook brengt door de doodsrivier heen in het Beloofde Land. Het boek Jozua is profetie voor deze tijd! Alle aanhalingen in het Nieuwe Testament van vervullingen, die Jezus vervuld heeft, zijn uit de vijf boeken van Mozes. Alleen in de brief aan de Hebreëen staat er iets over Jozua, als toekomstend.

Als zij, onder leiding van Jozua, ingegaan zijn, houdt het manna op en mogen zij eten van het overjarige koren van het land. Nu voedt Hij ons dagelijks: *“Geef ons heden ons dagelijks brood”.* Dit is niet alleen voor onze stoffelijke behoeften, maar veel meer voor onze geest en ziel en wij krijgen genade op genade. Vele willen genade hebben voor toekomstige dagen, maar daar hebben wij niets aan. Zo was het manna voor de volgende morgen bedorven. Wij hebben genade nodig voor vandaag.

Er zijn mensen die zeggen: *“Ik ben wel een kind van God, maar toch ben ik bang, als de dood komt”.* Maar als men vandaag nog niet hoeft te sterven, dan heeft men geen genade nodig om vandaag te sterven, maar genade nodig om te leven. Als men nog moet leven, heeft men niets aan stervensgenade.

Maar als men moet sterven, geeft de Heer op die dag stervensgenade. Een kind van God gaat niet dood, maar gaat naar Jezus toe, want ontslapen betekent wakker worden. Als wij daar gekomen zijn, houdt het manna op en leven wij uit Zijn volheid, onbegrensd.

In de Ark lag de bloeiende staf van Aäron. Met dit teken had God aangewezen, wie Hij geroepen had tot Hogepriester, want toen anderen het ook wilden zijn, moest Mozes twaalf dorre stokken leggen in het Heilige der Heiligen. Slechts één daarvan ging er in die nacht bloeien met amandelbloesem en vrucht dragen. En dat was de staf van Aäron, die door God geroepen was.

Zo hebben wij In Jezus de waarachtige Verbondsmiddelaar gekregen, zoals **Hebr. 5:4-5** zegt: *“En niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron. Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer toegekend hogepriester te worden, maar Hij, die tot Hem sprak: Mijn Zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt”*.

Zo heeft God ook Jezus geroepen onder eedzwering. Lees **vers 6** *“zoals Hij ook op een andere plaats spreekt: Gij zijt priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchisedek”*.

In **Hebr. 7:24** staat. *“doch Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan”*. In de Ark (Jezus Christus) zien wij de waarachtige Hogepriester, die van ons, dorre stokken, vrucht dragende ranken maakt, zodat wij in Hem in één dag tot vrucht dragen kunnen komen.

Hoe jammer, dat er mensen zijn, die jarenlang Jezus kennen en nog nooit tot vrucht dragen gekomen zijn. Als ons leven Jezus is, kan het niet anders, dan dat het komt tot vrucht dragen, want het is: *“Hij in ons”* en *“De rank, die in Hem blijft, draagt veel vrucht”*. Dat kan niet anders, want het is Zijn leven, dat zich in de rank gaat openbaren.

Laten wij ook daarom Jezus de plaats geven, die God wil, dat Hij zal hebben in ons leven en in onze samenkomsten. Hij is het Centrale Middelpunt, laat Hij de eer hebben, de eer van alles, boven ons eigen verdriet en bekommernissen, maar ook boven onze vreugd.

Wij horen veel Christenen, die het altijd druk hebben over moeilijkheden hier en daar, maar wij moeten het niet steeds over die dingen hebben, doch wij moeten nooit uitgesproken raken over de heerlijkheid van onze Heiland. Als wij het daarover hebben, komt al het andere vanzelf in orde. *“Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn heerlijkheid en al het andere wordt u toegeworpen”*.

In de Ark was ook een kruik met het manna, het beeld van het waarachtige leven Gods, het eeuwige leven. Laten wij Hem prijzen, die ons van God gegeven is en die van God voor ons geworden is alles: wijsheid, rechtvaardigmaking, heiligmaking en verlossing; een eeuwig wonderbaar Leven.

Wij lezen nu **Ex. 25:16-22**. *“In de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. Ook zult gij een verzoendeksel van louter goud maken, twee en een halve el lang en anderhalve el breed. En gij zult twee cherubs van goud maken, van gedreven werk zult gij ze maken, aan de beide einden van het verzoendeksel. Maak één cherub aan het ene einde en één cherub aan het andere einde; uit één stuk met het verzoendeksel zult gij de cherubs op zijn beide einden maken.*

De cherubs zullen twee vleugels uitgespreid houden naar boven, met hun vleugels het verzoendeksel bedekkende en hun aangezicht naar elkander gericht; naar het verzoendeksel zullen de aangezichten der cherubs gericht zijn. Gij zult het verzoendeksel bovenop de ark leggen en in de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. En Ik zal dáár met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal”.

Wij willen nu zien, wat de Verzoendeksel te betekenen heeft en ook de cherubs, die daaruit verrijzen. De Verzoendeksel is het kardinale punt van de verzoening, zonder hetwelk er geen verzoening mogelijk is. Wel werd het bloed gestort in de Voorhof onder het koperen Brandofferaltaar (het kruis), maar deze bloedstorting zou geen gevolg hebben, als de Hogepriester niet met datzelfde bloed inging in het Heilige der Heiligen op de Grote Verzoendag, om de zonde werkelijk te bedekken.

Het bloed dat in de Voorhof gestort was, door de Hogepriester in het Heilige der Heiligen gebracht worden en éénmaal maal gesprenkeld worden op de Verzoendeksel en zevenmaal op de grond voor de Ark, zodat daar het bloed der verzoening voor Gods aangezicht kwam.

Zo kon alleen het bloed der verzoening zijn gevolgen hebben en kon de verzoening werkelijk aangebracht worden. Zonder Ark en zonder Verzoendeksel is géén verzoening mogelijk, want dáár moest het bloed de schuld wegdekken voor Gods aangezicht!

Tot zover, volgende week het laatste deel.

Amen. De Heer Zegene u.